

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ**Σαράντα χρόνια δουλειάς για μια σύνταξη πείνας**

Ακόμη πιο σκληρές ρυθμίσεις στο ασφαλιστικό μπαίνουν στο τραπέζι λίγο πριν νομοθετηθεί το νέο καθεστώς ασφάλισης. Με την επίκληση των πιέσεων των δανειστών του ΔΝΤ και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας η κυβέρνηση δρομολογεί αλλαγές προς το χειρότερο του ήδη δυσμενούς νέου καθεστώτος ασφάλισης, το οποίο, όπως όλα δείχνουν, θα εφαρμοστεί άμεσα και όχι σταδιακά όπως αρχικά είχε ανακοινωθεί.

Στόχος των αλλαγών της τελευταίας στιγμής είναι να μην βγαίνει κανείς στη σύνταξη πριν συμπληρώσει τα 60 χρόνια, ενώ για πλήρη συνταξιοδότηση θα απαιτούνται 40 χρόνια δουλειάς και ασφάλισης και όχι 37 όπως ίσχυε μέχρι τώρα. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι ωρομίσθιοι, μπλοκάκηδες και εργαζόμενοι περιστασιακά δεν υπάρχει περίπτωση να συνταξιοδοτηθούν, καθώς δεν θα μπορούν να συμπληρώσουν τα απαιτούμενα έτη ασφάλισης. Παράλληλα, καταργείται η συνταξιοδότηση χωρίς όρια ηλικίας για τους εργαζόμενους που συμπληρώνουν 35ετία.

Επισπεύδεται η περικοπή των συντάξεων που θα φθάσει έως και το 30% με την αλλαγή του υπολογισμού του ποσοστού αναπλήρωσης. Πρόκειται για μέτρο που σπρώχνει στην ανέχεια χιλιάδες απόμαχους της εργασίας καθώς το 65% των συνταξιούχων παίρνει συντάξεις κάτω από 700 ευρώ το μήνα. Ταυτόχρονα,

ψαλιδίζονται και οι συντάξεις χηρείας και στο εξής θα χορηγούνται μόνον εφόσον ο/η δικαιούχος έχει συμπληρώσει τα 60 και με εισοδηματικά κριτήρια.

Την ίδια στιγμή που το κράτος αναγκάζει ασφαλισμένους και συνταξιούχους να πληρώσουν τα σπασμένα, κάνει το κορόιδο για το χρέος του προς τα ταμεία που φθάνει στα 7 δισεκατομμύρια ευρώ και αφήνει στο απυρόβλητο τα αφεντικά που δεν έχουν αποδώσει εισφορές που ξεπερνούν τα 10 δισεκατομμύρια ευρώ. Οι οικονομικοί εγκέφαλοι, μάλιστα, έχουν το θράσος να θεσμοθετούν τη μείωση των υποχρεώσεων του δημοσίου προς τα ταμεία, άσχετα αν οι ανατροπές δρομολογούνται με το πρόσχημα της διάσωσης των οργανισμών ασφάλισης. Το βάρος της οικονομικής στήριξης του ΙΚΑ και των άλλων μεγάλων οργανισμών μετακυλιείται στους ίδιους τους ασφαλισμένους, με αυξήσεις των εισφορών που θα συρρικνώσουν ακόμη περισσότερο τους μισθούς. Εισφορές που θα παιχτούν στον τζόγο του χρηματιστηρίου, εξαιτίας του οποίου τα τελευταία δύο χρόνια τα ταμεία έχασαν το 40% της αξίας των αποθεματικών που παίχτηκαν στο ΧΑΑ.

Μεθοδεύεται τέλος, η επέκταση του ορίου ηλικίας με πρόσχημα την αύξηση του προσδόκιμου ζωής, με άλλα λόγια αφού ζούμε περισσότερο πρέπει να πεθάνουμε στη δουλειά.

Μαρία Γερογιάννη

Για έναν μαχητικό συντονισμό της εργατικής Βάσης

Στην εποχή της γενικευμένης καπιταλιστικής κρίσης και της βάρβαρης επίθεσης της κυβέρνησης, του κεφαλαίου και των μηχανισμών των καπιταλιστικών ολοκληρώσεων (Ε.Ε., Ε.Κ.Τ., Δ.Ν.Τ.) στον κόσμο της εργασίας, το φάσμα μιας καθοριστικής ήττας πλανάται πάνω από τα δικαιώματα, τις ανάγκες και τις ζωές όλης της εργατικής τάξης της χώρας.

Οι υποταγμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες ΑΔΕΔΥ, ΓΣΕΕ, Ομοσπονδιών, αφού επί χρόνια καλλιέργησαν την ηττοπάθεια και την αναποτελεσματικότητα, ολοκληρώνουν τώρα την τελευταία πράξη ενός διαχρονικού εγκλήματος σε βάρος των συμφερόντων των εργαζομένων -ξεπερασμένες από την αγανάκτηση και τις καθολικές αντιδράσεις -ξεπληρώνοντας τα τελευταία γραμμάτια στην αστική τάξη και τους εκπροσώπους της.

Ο κομματικός συνδικαλισμός (ΠΑΜΕ) χωρίς να αμφισβητεί την υπάρχουσα δομή και οργάνωση του συνδικαλιστικού κινήματος προτάσσει έναν διαχωρισμό στα πλαίσια της λογικής του «ισχυρού ΚΚΕ-ισχυρού λαού» και τη σχεταριστική αντίληψη της πρωτοπορίας. Οι δε δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ (Αυτόνομη Παρέμβαση) αφού εξάντλησαν τις εκκλήσεις για κοινωνική ευαισθησία στην κυβέρνηση και την ΠΑΣΚΕ «δοκιμάζουν» τώρα να περισώσουν την αριστερή τους τιμή στη γραμμή του να «σώσουμε οτιδήποτε αν σώζεται».

Η χρεοκοπία του αστικού συνδικαλισμού και η αδυναμία του αγωνιστικού ρεφορμισμού να εκφράσει τις ανάγκες της τάξης θέτουν επιτακτικά το ζήτημα της δημιουργίας ενός άλλου εργατικού κινήματος που στη δράση του, στις μορφές και στο περιεχόμενό του θα έχει το πρόταγμα της ανατροπής και την εργατική χειραφέτηση.

Ο συντονισμός των πρωτοβάθμιων σωματείων, μια ελπιδοφόρα πρωτοβουλία και επιθυμία της εκμεταλλευόμενης εργατικής βάσης, κάτω από προϋποθέσεις μπορεί να γίνει η αφετηρία για τη δημιουργία ενός ρεύματος συνολικής αμφισβήτησης της καπιταλιστικής κυριαρχίας μέσα στην τάξη, με κατακτήσεις και νίκες, πέρα και έξω από λογικές που παραπέμπουν σε μια αμυντική στάση απέναντι στη κρίση, που το τελευταίο διάστημα κυριαρχούν στις διαδικασίες του συντονισμού.

Στόχοι πάλης όπως να μην περάσει το πρόγραμμα σταθερότητας, η διαπραγμάτευση του χρέους, η σωτηρία των θέσεων εργασίας, επικλήσεις όπως να μην πληρώσουμε την κρίση τους, καλλιεργούν την αυταπάτη ότι υπάρχει τρόπος για βελτιώσεις της αντεργατικής λαίλαπας. Η προσέγγιση με τμήματα του αστικού συνδικαλισμού (ΑΔΕΔΥ) προσβλέπει σε περιθώρια «αγωνιστικής ενότητας», ακυρώνει τη συζήτηση και τις προσπάθειες για ένα συνολικό διαχωρισμό, την πραγμάτωση ενός εργατικού κινήματος συνελεύσεων, επιτροπών και πυρήνων χωρίς γραφειοκρατικές εκπροσωπήσεις και κομματικές διαμεσολαβήσεις. Ένα εργατικό κίνημα που θα αμφισβητεί τον κυρίαρχο πολιτισμό, που δεν θα διεκδικεί ένα μέρος από τον παραγόμενο πλούτο αλλά το σύνολό του, που θα διαπαιδαγωγείται στην κατεύθυνση ότι θα έχει τον πρώτο και κυρίαρχο ρόλο μέχρι την τελική ρήξη. Είναι ανάγκη να δράσουμε, λοιπόν, στο σήμερα με το όραμα του κόσμου που μας ανήκει, της απελευθέρωσης από τα δεσμά της μισθωτής σκλαβιάς.

Βασίλης Διαμάντης

Μέλος του Συλλόγου Υπαλλήλων Βιβλίου/Χάρτου

ΧΩΡΟΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ - ΚΡΕΜΑΤΟΡΙΑ**Το μεροκάματο του θανάτου**

Η τρομοκρατία της ανεργίας που διαρκώς αυξάνεται, η απειλή της απόλυσης, ο θάνατος που παραμονεύει κάθε στιγμή στη βάρδια, είναι τα βασικά χαρακτηριστικά του εργασιακού εφιάλη που στοιχειώνει τον 21ο αιώνα.

Από τις αρχές του χρόνου δολοφονήθηκαν τουλάχιστον 25 εργαζόμενοι σε ώρα εργασίας, εξαιτίας της έλλειψης μέτρων ασφάλειας. Οι δολοφόνοι εργοδότες θα παραμείνουν ατιμώρητοι κρυμμένοι πίσω από την αύξηση της ανταγωνιστικότητας. Η κατάσταση στα κρεματόρια της μισθωτής σκλαβιάς είναι τραγική αφού μόνο το Μάιο, σχεδόν καθημερινά εργαζόμενοι έχασαν τη ζωή τους ή σακατεύτηκαν στο μεροκάματο.

✓ 31 Μαΐου. Το βράδυ δεν επέστρεψε σπίτι 49χρονος από εργοτάξιο της ΔΕΗ στην Κερατέα. Εντοπίστηκε ξημερώματα σκοτωμένος από ανατροπή μηχανήματος στον τόπο δουλειάς, όχι από τους «υπεύθυνους» αλλά από τον αδελφό του!

✓ 28 Μαΐου. Αγιά Λάρισα: Ιδιοκτήτης βουστάσιου, δίνει εντολή στον 39χρονο Constantin Sosea να ελέγξει τις βίδες ριμουλκού και ξεκινάει το φορτηγό-ριμουλκ. Ο εργάτης έλιωσε κάτω από τις ρόδες...

✓ 25 Μαΐου. Τέσσερις ώρες καταπλακωμένος, τέσσερα μέτρα βάθος, χαντάκι της ΕΥΑΘ-τάφος του 33χρονου Παβλίν Κόλα, στη Σίνδο. Κανένα μέτρο αντιστήριξης από τον εργολάβο, παρά τα σαθρά χώματα από τις έντονες βροχοπτώσεις.

✓ 18 Μαΐου. 24χρονος μετανάστης εργάτης στις εγκαταστάσεις της «ΙΝΤΡΑΚΑΤ», στη Γιάννουλη Λάρισας γκρεμίζεται από ύψος 10 μέτρων. Χαροπαλεύει στο πανεπιστημιακό νοσοκομείο της πόλης.

✓ 15 Μαΐου. Ο 44χρονος οικοδόμος Χέτα Μεχμέτ που εργαζόταν στην εταιρία «Μεταλλοδομή Α. Μοίρα ΑΒΕΤΕ» αφήνει την τελευταία του πνοή πέφτοντας από σανίδα 12 επί 15 εκατοστά και 7 μέτρα ύψος.

✓ Την ίδια μέρα έχασε τη ζωή του ο 35χρονος εργάτης Pjetri Arian, που εργαζόταν στην εργολαβική εταιρία «Γεωργακόπουλου - Κυριαζάτη».

✓ 12 Μαΐου. Τελευταίο μεροκάματο για 42χρονο ελαιοχρωματιστή στον Παλαμά Καρδίτσας που έπεσε από ύψος 5 μέτρων.

✓ 11 Μαΐου. Ο 28άχρονος σιδεράς Gjergj Mucobega χάνει τη ζωή του πέφτοντας από τον 3ο όροφο οικοδομής.

✓ 10 Μαΐου. Δύο εργάτες της ΕΔΡΑΣΗ ΨΑΛΛΙΔΑΣ, τραυματίζονται εκτελώντας εργασίες στη Μότορ Όιλ. Ήταν απλήρωτοι τέσσερις μήνες.

✓ 9 Μαΐου. Σκοτώνεται 41χρονος εργάτης την ώρα που εκτελούσε εργασίες οριζόντιας διαγράμμισης στην εθνική οδό Θεσσαλονίκης.

✓ 3 Μαΐου. Δύο εργάτες έχασαν τη ζωή τους σε Αθήνα και Παιανία εν ώρα εργασίας.

Μ. Γ.